

ADATTÁR.

Könyvek, könyvtárak, könyvnyomdák Magyarországon.

«Középkori művelődéstörténetünk buvárai mindmáig legkevesebb gondot könyvtár ügyünk multjának földerítésére fordítottak», mondá nemrégén a magyar bibliographia egyik kiváló szaktekintélye a Szent István Akadémiában tartott székfoglalója alkalmával.¹ Mi pedig, támaszkodva ama negyedszázad tapasztalataira, amelyet nagyrészt kutatómunkában töltöttünk el, bátorságot veszünk e szemrehányáshoz hozzáfűzni, hogy nemcsak a középkori, hanem az újabbkori (XVI—XVIII. század) magyar könyvtárügy multja sincs teljesen felderítve, dacára annak, hogy a Magyar Könyvszemlé-ben, a Történelmi Tár-ban, a Századokban, az Archaeologiai Értesítő-ben és egyebütt elszórtan számos idevágó közlemény látott napvilágot.² Arról is lehet vitatkozni, hogy középkori könyvészeti és könyvtárviszonyainkat talán jobban ismerjük, mint a későbbi korit. Hiszen a középkori könyvészeti adatok feltárásában buváraink mindig módfelett szorgalmasak valának és erre különös súlyt is helyeztek s némely középkori könyvtárunkról többet tudunk, mint pl. XVIII. századi nevezetes bibliothekáinkról, különösen pedig ezeknek belső életéről.

Bizvást merjük azt állítani, hogy, noha eddig nálunk sok könyv-, könyvtár- és nyomdatörténeti monografia jelent meg, azért még e téren is sok a tennivaló és a magyar kultúra fényes multjának felderítése, egykori kultúránk dimensióinak, hatásának, fejlődésének vagy hanyatlásának pontos és részletes megállapítása és leírása rendkívül nehéz lesz mindaddig, míg könyv- és levéltáraink anyaga előttünk ismeretlen marad.

¹ Dr. GULYÁS Pál: Apáca-könyvtár a Nyulakszigetén. Katholikus Szemle 1917. évf. 437. l.

² Az eddig közzétett s mindenfelé elszórt adathalmaz áttekintését hatalmasan megkönnyítené ennek összegyűjtése és kronologikus vagy más rendben való kataszterszerű inventálása. Magyar Könyvszemlének használhatóságát is *rendkívül megnehezíti egy jó index biánya*. Amíg ilyen nem készül, meg kell elégednünk azzal a kitünő, áttekintő összefoglalással melyet GULYÁS: A könyv sorsa Magyarországon címen a Magyar Könyvszemle 1923. évfolyamában, annak 27—94. és 176—199. lapjain tett közzé.

Az a kifogás, hogy az egykori magyar könyvtárak belső életének megrajzolása HUNYADI MÁTYÁS király könyvtárán kívül eddig nem történt meg, szintén nemcsak a középkorra, hanem a későbbi időkre is vonatkozik. Vagy hogy egy-két példát említsek, ki ismeri pl. a debreceni vagy a sárospataki kollégiumi könyvtárak, vagy a nagyszombati egyetem könyvtárának egykori belső életét? Pedig e könyvtárakban egykoron mozgalmas élet hullámozott, de ennek az életnek a kereteit senki sem rögzítette meg. Egykori könyvtáraink belső életének megelevenítése nem is könnyű feladat, mégpedig az adatok hiánya miatt nem könnyű. Ugyanis, amilyen pontosan feljegyezték, hogy egy-egy csatában hány ember, hány lovas, hány ágyú stb. vett részt, amennyire érdekelte egykor az embereket pl. egy kométának a feltünése, egy-egy politikai esemény vagy egy nagyobb szerencsétlenség legapróbb részlete, annyira nem tartották éremesnek törődni azzal, hogy x- vagy y-könyvtárban milyen és mennyi könyv van felhalmozva s azokat milyen feltételek, szabályok stb. mellett lehet olvasni és használni. Az emberek tudomásul vették, hogy itt vagy ott könyvtár van, használták is azt, de természetesen az már senkinek sem jutott eszébe, hogy feljegyzéseket tegyen a könyvtár belső életéről a jövő kultúrtörténészei számára.

Dacára ennek, könyv- és levéltárainkban rengeteg könyvtörténeti adat lappang, amelynek eddig csak kisebb része lett — valljuk be — teljesen ötletszerűen és szanaszéjjel közzétéve. Nálunk eddig senki sem gondolt arra, hogy a magyar könyv, könyvtár, könyvnyomda, papírmalom stb. történelmi anyagát össze kellene gyűjteni s eddig még csak távoli kísérlet sem történt arra nézve (sem nálunk, sem külföldön), hogy valaki összeszedje, megszerkessze és közzétegye egy *Monumenta ad historiam librorum, bibliothecarum et typographiarum Regni Hungariae spectantia* hatalmas anyagát. Ilyen anyag pedig van, csak fel kell kutatni és össze kell gyűjteni. Igaz, hogy ez a munka igen sok fáradozással, sőt költséggel is jár, de még sem hálátlan. Hiszen aki ezzel foglalkozik, az az egykor oly fényes magyar kultúrát támasztja fel. Az innen-onnan, lassanként összegyülemlő adatok szinte összefüggő képet rajzolnak a magyar kultúra történetének egy-egy fejezetéről, így pl. többek közt arról, hogy nálunk a könyv ismerete és megbecsülése legalább is egyidős a királyság intézményével. Látjuk emez összetalozott írásokból, hogy volt nálunk könyv mindig bőven, volt elegendő könyvtár s később nyomda is; volt nálunk nemcsak a XV. de a későbbi és előbbi századokban is mélyenszántó, intenzív kultúrélet és a magyar, még nemzete

legviharosabb napjaiban is, ha kezét kardjától bár csak pihenve is mentesíthette, igyekezett ezzel a pihenő kézzel, ha mást nem, hát legalább a bibliát forgatni.

Büszkén állapíthatjuk meg pl. többek közt azt is, hogy voltak főpapjaink, főuraink, akiknek külön könyvtárak volt, mint a velük egykorú valamelyik igen gazdag HABSBURG főhercegnek. Így pl. a XVI. században élt MOSSÓCZY ZAKARIÁS nyitrai püspöknek fényes könyvtára kortársa, FERDINÁND főherceg könyvtárának úgy tartalomban, mint mennyiségben magasan fölötte állott. Említésreméltó körülmény az is, hogy pl. Budán, az itt elhelyezett magyar királyi udvari kamarának már a középkorban tekintélyes szakkönyvtára lehetett, mert hiszen 1528-ban, amikor a kamara még Budán működött, e könyvtárnak külön öre, *custosa* is volt, KISSERJÉNI FERENC szemében.

A fény, a büszke öröm mellett itt-ott árnyra, szomorú jelenségekre akadunk, amelyek között nem utolsó, hogy a törvényes magyar király és udvara 1547-ben még csak nem is sejtí WERBŐCZI Hármas könyvének létezését,¹ noha ekkor már épen harminc esztendeje forgott nyomtatásban közkézen. Ezzel szemben viszont kénytelenek vagyunk azt is megállapítani, hogy később (a XVI. század végén) úgy a magyar *Corpus Juris*, mint pedig WERBŐCZI Hármas könyve iránt épen a császári kamara érdeklődött a legmelegebben és állandóan. A császári kamara elég gyakran kér a maga részére e munkákból példányokat, s a XVII. század legelején épen e dikasztérum sürgeti legjobban e két, politikai szempontból olyannyira fontos mű újra való kinyomatását.

Sok ilyenféle és ehhez hasonló részint főlemelő, részint elsomorító epizódot lehetne még a magyar könyv történetéből felemlítenünk, azonban nekünk nem az a feladatunk ez alkalommal, hogy a magyar könyv történetét megírjuk, hanem, hogy az erre vonatkozó adatokat közkinccsé tegyük, hogy az említett Monumenták alapját megvevessük.

* * *

Egy negyedszázaddal ezelőtt, fiatal országos levéltári tisztviselő koromban rendkívül érdekelt a *Corpus Juris Hungarici* keletkezésének és további sorsának története. Igen érdekelt továbbá az is, hogy vajjon hajdanában Magyarországon az igazságot keresők és osztogatók miféle forrásokból, miféle könyvekből sajátították el a jogot? Sokat kutattam

¹ Ha FERDINÁND-nak nővérével, MÁRIA királynéval, II. LAJOS királyunk özvegyével pére nem támad, talán sohasem vett volna tudomást a *Hármas könyvről*.

és kerestem, hogy országos főbiráink, politikai vezéralakjaink könyvtáraiban, melyek voltak a jogi tartalmú, hogy úgy mondjam, standard munkák?

Sokat búvárokodtam, kutattam ebben az irányban és kutatásaim közben feljegyeztem, leírtam azokat az adatokat is, amelyek általában a «könyv»-re, könyvtárakra, nyomdára, papírmalomra stb. vonatkoztak.

Hosszas és fáradtságos kutatásaim egyes részleteredményeit a Magyar Könyvszemlében és egybeűttem tettem közzé.¹ Eme búvárokodások egyik terméke volt pl. a Magyar Tudományos Akadémián *Mossóczy Zakariás és a magyar Corpus Juris keletkezése* címen tartott székfoglalóm,² továbbá a budapesti kir. egyetemi nyomda fennállásának 350 éves jubileuma alkalmából e nyomda 1577—1777-ig terjedő korszakáról 1927-ben megjelent tanulmányom.³ Néhány esztendővel ezelőtt LUKINICH Imre kedves barátom és kartársam tudomást szerzett a birtokomban levő hatalmas könyvtörténeti anyaggyűjteményről és szíves volt felszólítani, hogy azt közzététel végett rendelkezésére bocsássam. Amidőn a megtisztelő felhívásnak kész örömmel s baráti szeretettel teszek eleget, előre kell bocsátanom, hogy a kinyomatásra kerülő anyag természetesen távolról sem teljes. Ugyanis eddig csak a következő levéltárakat, gyűjteményeket s könyvtárakat néztem át:⁴

1. A gróf Csáky-család levéltára, letéve a M. Nemzeti Múzeumban.
2. A báró Bánffy-család levéltára, letéve az Erdélyi Múzeumban, Kolozsvárott.
3. A tapolylucskai és kükemezei Bánó-család levéltára, Budapest.
4. Bártfa város levéltára.
5. Bécs levéltárai közül:

¹ Egy eperjesi polgár könyvtára a XVII. században. Magyar Könyvszemle, 1907. évf. 380. l. — Egy magyar főúr könyvtára a XVI. században. U. o., 1909. évf. 94. l. — Az írás és könyvek Eperjesen a XV. és XVI. században. U. o., 1911. évf. 132—146., 215—226., 301—318. ll. — Könyvek és képek a Szepességen a XVI—XVII. században. Közlemények Szepes vármegye multjából, 1912. évf. 69—78. ll. — Feja Dávid könyvtára. Történelmi Közlemények Abauj-Torna vármegye és Kassa multjából, 1912. évf. 104. l. — Az eperjesi egyház könyvtára 1606-ban. Magyar Könyvszemle, 1918. évf.

² Megjelent e címen, Budapest, 1926.

³ IVÁNYI Béla és GÁRDONYI Albert: A királyi magyar egyetemi nyomda története 1577—1927. — Budapest, 1927. — Vaskos és tendenciózus tévedés az, ami e munka *Ajánlás*-ába belecsúszott, hogy t. i. én a nyomda nagyszombati történetét «Czakó közreműködésével» (!) írtam volna meg.

⁴ E felsorolásban persze csak azokat a levéltárakat említem, amelyekben könyvtörténeti adatot találtam.

- a) Közös pénzügyi levéltár.
- b) Staatsarchiv és a
- c) National (ezelőtt Hof-) bibliothek.
6. Beszterce város levéltára.
7. A gróf Bethlen-család levéltár, Keresd. (Erdély.)
8. Brassó város levéltára.
9. A budapesti egyetemi könyvtár kéziratára.
10. Debrecen város levéltára.
11. A debreceni kollégiumi könyvtár kéziratára.
12. Az egri főkáptalan magánlevéltára.
13. Az egri püspökség levéltára.
14. Eperjes város levéltára.
15. Az Erdélyi Múzeum levéltárai.
16. A gróf Erdődy-család galgóci levéltára.
17. Esztergom levéltárai:
 - a) Az esztergomi főkáptalan magán levéltára.
 - b) « « « országos levéltára.
 - c) A primási levéltár.
 - d) A főegyházmegyei könyvtár.
18. A garamszentbenedeki konvent levéltára Esztergomban.
19. Gönc szabadalmas mezőváros levéltára.
20. A győri káptalan levéltára.
21. A gyulafehérvári püspöki levéltár.
22. Heves vármegye levéltára, Eger.
23. A báró szentgyörgyi Horváth-család levéltára, letéve Vas vármegye levéltárában.
24. A grádeci Horváth-Stansith-család levéltára, Nagyőr. (Szepes m.)
25. Az Ibrányi-család levéltára, letéve a Magyar Nemzeti Múzeumban.
26. A Jerney-féle gyűjtemény a kecskeméti kollégium könyvtárában.
27. Kassa város levéltára.
28. Késmárk város levéltára.
29. A komonkai Korponay-család levéltára, Feketefalun. (Szatmár m.)
30. Magyar Nemzeti Múzeum törzslevéltár és kamarai iratok.
31. A márkusfalvi Máriássy-család levéltára, Márkusfalván. (Szepes m.)
32. Nagyszében város és a szász egyetem levéltára és az itteni báró Brukenthal-könyvtár.
33. A m. kir. Országos Levéltár gyűjteményei:
 - a) Acta Particularia.

- b)* Acta Paulinorum.
 - c)* Benignae Resolutiones Regiae.
 - d)* Conceptus Expeditionum.
 - e)* Conceptus Referadarum.
 - f)* A Dobó-család levéltára.
 - g)* Ecclesiastica cameralia.
 - h)* Erdélyi kancellária levéltára.
 - i)* Expeditiones camerales camerae Posoniensis.
 - k)* Jesuitica. (A XVII. századi anyag zömét ez adja.)
 - l)* Lymbus.
 - m)* Litterae Consilii.
 - n)* M. O. D. L.
 - o)* Nádasdy-számadások és missilisek.
 - p)* Neo-Registrata Acta.
 - q)* Originales Referadae.
 - r)* Particulare.
 - s)* Szepesi kamara iratai.
 - t)* Urbaria et Conscriptiones.
- 34. A pozsonyi káptalan levéltára.
 - 35. Szeged város levéltára.
 - 36. Tarcal mezőváros levéltára.
 - 37. A gróf Teleki-család levéltára, Gyömrő. (Pest m.)
 - 38. A váradi káptalan levéltára.
 - 39. A vasvár-szombathelyi káptalan levéltára.
 - 40. A vatikáni levéltár, Róma.
 - 41. A veszprémi káptalan levéltára.

Természetesen sokkal hosszabb lenne ez a sorozat, ha az eddig még át nem kutatott levéltárak lajstromát állítottuk volna össze, azonban így is hatalmas az az anyag, amely idővel összegyűlt s talán a már felkutatott anyag napvilágra hozásával mások is kedvet kapnak hasonló munkához és így talán egykoron mégis csak megjelenhetnek a hajdani magyar kultúra Monumentái.

Meg kell végül még jegyezni, hogy nincs kizárva, hogy a közzétételre kerülő hatalmas anyagból akad olyan, amely valahol, esetleg nemcsak általam, hanem mások által is nehezen hozzáférhető helyen talán nyomtatásban már megjelent. Lehet az is, hogy valamely forrás-munka, folyóirat vagy dolgozat elkerülte a figyelmet vagy pedig nem

juthattam hozzá s így valamelyik adat kétszer jelenik meg nyomtatásban. Ezért már előre is szíves elnézést kérek, de elvem az volt, hogy inkább jelenjen meg valamely irat vagy oklevél kétszer, mint egyszer sem.

Ha az összehordott hatalmas anyagon végig tekintek, ez egyrészt azt a hitet kelti bennem, hogy a magyar kultúra történetének egyes fejezeteihez néhány, talán nem egészen értéktelen részlettel mégis csak hozzájárultam s merem hinni, hogy még sem fáradtam hiába, másrészt büszkeséggel tölt el, látva, hogy nekünk, magyaroknak nem volt okunk a multban sem kultúránk miatt szégyenkezni, mert hiszen még könyvészet dolgában is *«egy nemzetnél sem voltunk alábbvalóbbak.»*

1. 1331.

Az egri káptalan előtt Márton klerikus káptalani jegyző fia Domonkos klerikus, Vörös János klerikust az egri szent László-bazilika építése körül szerzett érdemeiért bizonyos jövedelmekben részesíti, «hoc tamen interiecto, quamdiu ipsa ecclesia tam lapideis structuris, quam etiam *libris*, *calicibus*... usque et totalem sui operis perfectionem consumpmentur, ipsi in una societate et in uno hospitio ac una expensa cohabitarent et permanerent».

Erősen vízfoltos hártján, felül A, B, C cyrographummal, alul selymen függő viaszpecsét töredékével, az egri főkáptalan magán levéltárában: Numerus 1. divisio. 4. fasc. 1. No 1. jelzet alatt.

2. 1348 október 2.

János veszprémi püspök és királynői kancellár végrendeletet alkot, amelyben többek között a misekönyvről is végrendelegzik.

«Item *missale* meum cum uno indumento altaris [*lego ecclesiae*...].»
Eredetie a veszprémi káptalan magán levéltárában: 1348. Veszpr. eccl. et capit. 21 jelzet alatt.

3. 1359 júnuár 31. Avignon.

VI. Ince pápa mindazokat, akik poenitentiárusát Magyarországi Domonkost és kíséretét kifosztották, többek között könyveiket is elszedték, mindaddig kiközösítéssel sújtja, míg mindent vissza nem adnak s elégtételt nem szolgáltatnak.

«*Venerabilibus fratribus*... *Ratisponensi* et... *Pataviensi* ac *Nitriensi* *episcopis* salutem etc. *Graves Deo et nobis ac sedi apostolice irrogantur iniurie, cum venientes ad eam ac recedentes ab ipsa molestationibus opprimuntur indebite a personarum et rerum dispendiis pergravantur, ad quas propulsandas iniurias cuncti fideles eo se debent promptiores impendere quo eis expedire noscitur ut ad sedem*

ipsam securus habeatur accessus. Sane ad apostolatus nostri dilecto filio Dominico de Vngaria ordinis fratrum heremitarum sancti Augustini professore penitentiario nostro referente pervenit auditum, quod ipse nuper de paritibus Vngarie ad quas pro quibusdam negotiis accesserat cum nonnullis literis, que nobis et quibusdam ex venerabilibus fratribus nostris sancte Romane ecclesie cardinalibus per carissimos in Christo filios nostros Ludovicum regem et Elizabet reginam Vngarie illustris dirigebantur, ad Romanam curiam redeunte quidam iniquitatis filii, quorum nomina prorsus ignovit, in loco seu territorio dicto Laudaw in Bavaria Patauiensis diocesis ipsum Dominicum et dilectos filios Jacobum lectorem ecclesie Aradiensis, Michaelem Henerini molendinatoris de Oduord presbiterum et Petrum Jacobi de Potock clericum Agriensis et Strigoniensis diocesis et Henricum de Ruda dicti ordinis professorem et quosdam alios socios et familiares dicti penitenciarum et cum eo ad dictam sedem accedentes cum armis more predonico invadentes ipsos penitenciarum socios et familiares ceperunt et carceri manciparunt et per dies aliquos detinuerunt etiam carceri mancipatos turbando et impediendo eundem ac socios et familiares suos in itinere veniendi et redeundi ad sedem predictam et nichilominus eundem penitenciarum septem equis et quingentis quinquaginta florenis auri et quatuor ciphis argenteis ponderis octo marcharum argento, necnon quibusdam *breviario et aliis libris*, vestibus ornamentis iocalibus ipsius penitenciarum et tam eum, quam dictos socios et familiares nonnullis rebus aliis, quas secum habebant nequiter spoliarunt.» Mindezen tettek elkövetői mindaddig excommunicatio alatt maradnak, míg az «equos, florenorum summam, libros» stb. vissza nem adják és a penitenciáriusnak elégtételt nem szolgáltatnak.

Vatikáni levéltár. Reg. Aven. 140. kötet, 631/b. lap.

4. 1365 december 5. Győr.

I. Lajos király Rechei Balázs fia Mihály királyi vicefőlovászmester atyjának fivére, Rechei Lőrincz fia János leányát fiúsitja.

«Relatio magistri Benedicti filii Heem facta Symon *scriptori* in campo Jauriensi.»

(«Datum Jaurini, feria sexta proxima ante festum beati Nicolai confessoris, anno Domini M^o CCC^{mo} LX^{mo} quinto.»)

Hártyán, alul a rányomott pecsét helyén a fenti relatio. Magyar Nemz. Muzem. Bethlen-levéltár.

5. 1401 június 24. («octavo kalendas mensis julii»).

A veszprémi káptalan előtt János örsi prépost a Veszprémben Keresztelő szent János és szent Pál apostol tiszteletére emelt oltároknak «unum librum missale, unum breviarium» adományoz.

Eredetie a veszprémi káptalan magán levéltárában Sarberen 17. jelzet alatt.

6. 1401 szeptember 30.

Az egri káptalan az egri egyházban a tizenkét apostol és a tizenegyezer szent Szűz tiszteletére emelt oltár rektorságát minden tartozékaival, többek közt: «uno libro breviarii et uno libro missalis novis et illuminaturis auri decoratis, uno calice argenteo deaurato...» stb. Lipóczi Miklós fia Lukácsnak adományozza.

Hártyán, alul fonalon függött pecsétje elveszett, az egri főkáptalan magán levéltárában Numerus 1. div. 4. fasc. 1. No 26. jelzet alatt.

7. 1406 július 20.

A váci káptalan elismeri, hogy mindazon okleveleket, könyveket és egyéb javakat, melyeket a törökök támadása elől a biztosabb Esztergomba vitettek és ott őriztettek, János esztergomi érsek és káptalana hiánytalanul visszaadta.

A váci káptalan előadja, «quod quamquam alias temporibus iam retrolapsis, dum scilicet Turcorum choors viciata cum certis barbararum nationum gentibus has amplas regiones inmaniter invadere anhelabat, nonnulla bona huius alme ecclesie Dei, Strigonium, tamquam ad locum tutiorem, defensionis causa deservi feceramus. Tamen nunc utili necessitate dicte ecclesie nostre admonente, predicta bona ipsius ecclesie nostre, tam scilicet privilegia, quam libri, seu alia quecunque ornamenta in duobus scriniis ibidem habita, per reverendissimum in Christo patrem dominum Johannem dicte sancte Strigoniensis ecclesie archiepiscopum et capitulum loci eiusdem in integrum nobis fuerunt redonata et restituta», ennélfogva az érseket és a káptalanát erről nyugtatják.

«Datum feria tertia proxima ante festum beate Marie Magdalene, anno Domini millesimo quadringentesimo sexto.»

Hártyán, alul hártaszalagon függő pecséttel, az esztergomi főkáptalan magán levéltárában. Ladula 66. fasc. 1. No 16. jelzet alatt.

8. 1421 december 13. Róma.

V. Márton pápa bullája. «Cum dilectus filius Martinus Talayero canonicus Barchinonensis, magister in theologia et carissimi in Christo filii nostri Alfonsi regis Aragonum illustris consiliarius ad nonnulla

regna et partes Boemiae, Ungariae et Poloniae pro quibusdam nostris et Romanae ecclesiae negotiis arduis per nos destinatus existat, nos cupientes eundem Martinum cum decem equis, sociis, familiaribus, salmis, valisiisque arvesiis, *libris*, rebus et bonis suis in eundo, stando et redeundo plena securitate gaudere», mindenkinek meghagyja, hogy Mártont, kíséretét, málhát, könyveit stb. ne bántsák, «sed eum potius cum sociis, familiaribus equis, salmis, valisiis, arvesiis *libris* rebus et bonis» mindenütt szabadon engedjék közlekedni.

Vatikáni levéltár. Reg. Vat. 353. kötet, 287. lap.

9. 1423 *április 25.*

A kapornaki konvent előtt Salamonvári Miklós fia János egy mise-könyvét, mely 10 márkáért a vasvári káptalannál van zálogban, ugyanezen káptalannak adományozza.

Nos conventus monasterii sancti Saluatoris de Kapornuk, memorie commendamus, quod magister Johannes filius Nicolai de Salamonwara, coram nobis personaliter constitutus, professus extitit in hunc modum, quod quia ipse praeceptis salutaribus munitis presens seculum spernere, vitamque eternam commutare et sic vitam perpetuam sibi possidere desiderasset, ob hoc ipse quendam librum suum missalis a condam honorabili viro domino Lorando, Jauriensis ecclesie preposito, fratrem suum generationalem derelictum, nuncque ad presens erga manus dominorum canonicorum de capitulo Castri-ferrei per suam inpignorationem pro decem marcis denariorum, marcam quamlibet decem pensis computando in pignore habitum, tum pro sue, tum etiam omnium predecessorum et successorum suorum animarum salute ecclesie beati Mychaelis archangeli de dicto Castro-ferreo ac dominis nunc in eadem et pro tempore existentibus ac Deo iugiter famulantibus dedisset, donasset et contulisset iure perpetuo possidendum utendum, tenendum et habendum, ymo dedit, donavit et contulit coram nobis vigore presentium mediante. Datum secundo die festi beati Georgii martiris, anno Domini millesimo quadringentesimo vigesimo tercio.

Papiron, kívül rányomott pecsét helyével, a vasvár-szombathelyi káptalan magán levéltárában. Ladula 46. fasc. V. No 1. jelzet alatt.

10. 1441 *november 22.*

«In nomine Domini, amen. Anno nativitatis eiusdem millesimo quadringentesimo quadragésimo primo feria quarta proxima post festum

beatae Elizabeth reginae, ego Demetrius literatus filius Jacobi de Pethenyehaza, licet eger corpore.» stb., végrendeletet alkot. Ebben: «Item duos libros, unum super expositione Evangelii dominicalis, alium vocabular nominatum eidem ecclesiae de Pethenyehaza» hagyja. Átirja 1451 november 3-án Váradon Sarlói János decretorum doctor, váradai kanonok, János váradai püspök vikáriusa. Papíron, alul fekete viaszba nyomott pecsét töredékével. Magyar Nemzeti Múzeum, Ibrányi-levéltár.

11. 1442 március 13.

Gargói László fia Ferenc szepesi örkanonok végrendeletet alkot. «Item *breviarium* pro ecclesia in Gargo» (t. i. lego).

1442 december 7-én kelt átiratban, hártván, alul Jacobus Nicolai de Quintoforo clericus Strigoniensis közjegyzői záradékával és jegyével. Bécs, Staatsarchiv, Ungarische Urkunden.

12. 1446 június 15. Pest.

Pálóczy László országbíró parancsa a váci káptalanhoz, melyben Pál sági prépost és konventje panaszára elrendeli, hogy indítson vizsgálatot azon hatalmaskodási ügyben, amelyet Lévai Péter vajda fia László követett el akkor, amidőn embereivel a sági monostort megtámadta és kirabolta, elvivén onnan az egyházi kegyzsereket, továbbá «missalia quoque et alios libros, nonnulla etiam privilegia et literalia instrumenta factum possessionarium tangentia».

(«— — Datum in Pesth, in vigilia festi sacratissimi Corporis Christi, anno Domini millesimo quadringentesimo quardragesimo sexto.»)

Átirja a váci káptalan 1446 július 17-én kelt jelentésében. Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 13.924. — Ugyanekkor ugyanilyen tartalmú parancs ment a budai és esztergomi káptalanokhoz, amelyek 1446 július 18-án tesznek jelentést. U. ott. M. O. D. L. 13.925, 13.926; ld. még M. O. D. L. 22.489, 22.490.

13. 1450 május 18.

János kolozsvári dominikánusperjel az ugyanitteni szent Egyed-kolombeli apácák beleegyezésével két missalét és egy graduálét 24 aranyforintért elad Herepei Márk erdélyi alvajdának.

Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 36.407., pagina 101. No 2.

14. 1470 május 18. (Szentjobb.)

A szentjobbi convent bizonyoságlevele, mely szerint a Losonczy Bánfi István fiai, János, András, László, György és Mihály, emberei által Báthori Miklós középszolnokvármegyei körösteleki, csehi-i, gyula-

kutai jobbágyai ellen elkövetett hatalmaskodási ügyben a károsult jobbágyok kárukra nézve «sacramenta hoc ordine deposuissent. Quod primo Elyas wolahus in sacerdotio constitutus, in praedicta possessione Kerestheleke commorans in *ablacione et deportacione duorum librorum suorum* ac pecudum et ovium suarum ----- centum florenorum auri dampna se percepisse..... comprobasset...»

Papiron, hátlapján pecsét nyomaival. Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 30.044.

15. 1473.

«Cambium altarium et proventuum universorum inter discretos etc. dominum Johannem de Epperies altaristam arae beatae Annae ab uno et magistrum Paulum de Zneyma similiter altaristam arae beatae Virginis etc. partibus ab altera irrevocabiliter ac testamentaliter confectum etc.»

Kassa város tanácsa előtt a fenti János oltárának ingatlan javait átengedvén Pálnak, «nichilominus dictus dominus Johannes iterum legavit et resignavit ad dictum altare tres casulas et unum breviarium maiorem et meliorem et unam almariam in sacristia sub turri stantem», amint mindez végrendeletében bővebben meg van írva.

Kassa város 1460—1463. évi jegyzőkönyvének 77. lapján.

16. 1476 november 17.

A garamszentbenedeki konvent scriptora és jegyzője Fülöpösi Balázs részére az esztergomi egyháztól egy breviariumot egy esztendőre kölcsön vesz.

Nos conventus monasterii sancti Benedicti de Juxta Gron, memoriae commendamus, quod nos pro parte circumspecti Blasii de Fylpes scriptoris et notarii nostri conventualis quendam librum breviarii de ecclesia cathedrali Strigoniensis, consentientibus eiusdem ecclesie capituli dominis canonicis pro exemplari accepimus et ad nostri medium detulimus, tali sub modo, ut a die acceptionis et delationis huiusmodi libri intra unius integri anni ambitum idem memoratus Blasius eo ipso libro, velut exemplari libere uti possit, decurso autem unius anni circulo, dilatione et contradictione absque omni, ipsum et eundem librum integre sine corruptione vel defectu aliquali remittere, ymo si opus fuerit, subtili ligamine reformatum, pellibusque novis artificiose obductum eidem ecclesie vel eiusdem capituli dominis restituere obligamur et obligati sumus, testimonio praesen-

tium mediante. Datum die dominico proximo ante festum beate Elizabeth, anno millesimo quadringentesimo septuagesimo sexto.

Eredetie papiron, az esztergomi főkáptalan országos levéltárában. Conventus Sancti Benedicti, fasc. I. No 13. jelzet alatt.

17. 1478.

Az eperjesi kolostori templom számadásainak töredéke.

Ebben: «Item an eyn buch und den pit lewtin dy do habin oem gekawffin LXXXIII. den.»

Eperjes város levéltára. 436/a. szám.

18. 1479 december 10. Pozsony.

Gábor bíbornok, szentszéki legatus, óhajtván, hogy «nova capella beatae Mariae virginis in castro Owar sita Jauriensis diocesis... libris, calicibus et aliis ornamentis ecclesiasticis decoretur», ezen kápolnát bizonyos ünnepeken látogatóknak búcsút engedélyez.

Hártyán, melyről a függő pecsét elveszett. Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 18.295.

19. 1479 december 12. Pozsony.

Benedek nikápolyi püspök («episcopus Nicopolitanensis, suffraganeus-que ecclesiae Agriensis in pontificalibus...» stb.) az óvári kápolnának ugyanazon kiváltságot adja, mint előbb Gábor bíbornok.

Hártyán, selymen függő pecsét némi töredékével. Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 18.296.

20. 1483 február 11. — 1484.

Az eperjesi kolostori templom számadásának töredéke.

Ebben: «Item an den bwchern III. ort. den.»

Eperjes város levéltára. 465/b szám.

21. 1483 április 9. Esztergom.

«Nos Ambrosius Gewrgy iudex, necnon Sebastianus Golya, Petrus Andrása, Thomas Institor, Johannes Czwdar, Bartholomeus Zekel, Nicolaus Henczy, Paulus Thergeny, Ladislaus Balassa, Gregorius Baychy, Bartholomeus Weres, Conradus Mensator et Blasius Posony iurati cives civitatis Strigoniensis» előtt «Petrus Corrigator» és «Nicolaus Barbitonsor» esztergomi lakosok megjelenvén, Péter «domum suam in dicta civitate nostra in parochia ecclesie sancti Laurentii martiris sitam, cui scilicet ab occidentali porta, a septentrionali vero murus prefate civitatis nostre, ab orientali siquidem et a meridionali plagis domus mei Bartholomei Zekel iurati civis contigue vicinarentur», elcseréli Miklós házával, mely ugyanezen város-

1489.

Ambrosius.

Item induxit libros et arma pro florenis XL, ad festum sancti Jacobi.
(Július 25.)

Item induxit libros pro florenis X et duas schwbas pro florenis VIII,
feria III^a post Francisci. (Október 7.)

Késmárk város 1480—1494-ig terjedő harmincad számadáskönyvéből.

24. 1485.

Az eperjesi kolostori templom számadáskönyvének töredéke.

Ebben: «Item czu mesbuch das man hot gegebin irbir lewte 1 1/2 fl.

Item ain mesbuch VI. den.»

Eperjes város levéltára. 484/a szám.

25. 1488 március 9. *Streza.*

«In nomine domini Jesu Christi, amen. Anno nativitatis eiusdem anno millesimo quadringentesimo octuagesimo octavo, in dominica oculi in domo habitationis mee in Streza, ego Matheus Dezem plebanus parochialis ecclesie beate Marie virginis in dicta Ztreza» végrendeletet alkot.

Ebben: «Item librum breviarii in pargameno valentem duodecim florenos lego ecclesie mee.»

«Item legendam meam in pargameno lego ad predictum monasterium heremitarum.¹ Alter autem liber in monasterio existens, nomine manipulus curatorum est mihi in pignore pro uno floreno, qui si redimetur per dominum Georgium Halews, idem florenus detur ad predictum monasterium. Item quendam parvum libellum in pargameno, nomine Jacobinus, lego ad dictum monasterium.»

Papiron, alul hét rányomott gyűrűs pecsét helye. Orsz. Levéltár. M. O. D. L. 34-931.

26. 1490.

Egervára felszerelésének leltára.

1490.

«Registrum super rebus magnifici domini mei in prima domo thaver-nica in Egerwara.»

¹ T. i. a strezai pálosoknak.

— — — — —
 «In quarta domo inter duas stubas in almario.»
 — — — — —

«Scrinium in quo sunt iura aut privilegia.»
 — — — — —

«In quinto domo» — — — «Libri qui sunt involuti XVI, in una
 ligatura.»

Három félv papíron, hosszúkás könyvalakban. Orsz. Levéltár. M. O. D. L.
 26.048.

27. 1491 január 3. Buda.

Ádám Gergely budai bíró és a tanács előtt Fogelbaider Sebestyén, Vogelbaider Lénárd végrendeletének végrehajtója bizonyos házat «non longe a pretorio civitatis nostre», mely Forster György és «relicte condam Bernardi aurifabri» házai közt feküdt, kénytelen eladni. E házat még Vogelbaider Lénárd «reverendissimo domino Thome de Erdewd episcopo Jauriensi pro mille florenis auri, quibus eidem domino episcopo *pro libris missalium* obligatus extitisset. pignoris titulo obligasset.» — Lénárd halála után Tamás püspök Fogelbaider Sebestyént perrel szorította az 1000 forint kifizetésére, mivel azonban Lénárd hagyatékában ennyi pénz nem volt, kénytelen volt a kérdéses házat 1000 forintért «judeis impignorari... Cum itaque labentibus temporibus per raptosam usure accumulationem, pefatam domum in manus judeorum devenire, ipsam quoque domum per nullum eventum a faucibus ipsorum judeorum eliterare posse, eo quod iam trecenti floreni in computationem usure ad dictos mille florenos aggregati fuissent», a házat kénytelen volt 1300 forintért Fogelbaider Andrásnak és feleségének, Borbálának eladni, akik az 1300 forintot «judeo Abraham Weres dicto» fizették ki.

Alul: Ad relationem dominorum Roberti Haller
 Johannis Arnolth juratorum.

Hártyán, kívül papírral fedett vörös viaszba nyomott pecséttel. Kívül alul:
 Fogelbayder. Esztergomi főképtalan országos levéltárában. Lad. 23. capsza 18.
 fasc. 7. No 2.

DR. IVÁNYI BÉLA.